

skulde vise sig et eller andet Geni, som kunde optage Sagen og enten føre de Stridende til Enighed eller reise den ene Side saaledes, at den kunde møde med en saadan Vægt, at Andre maatte vige. Imidlertid tror jeg, at Flertallet i vort Folk vil hilsne en rimelig Overenskomst paa dette og et beslægtet Omraade, som snart efter dette vil komme til Forhandling, med Glæde. Anskuelserne om, hvad der baade militært og finansielt er en rimelig Overenskomst, vilde ganske vist være forskellige. Jeg tror imidlertid ikke, at de hos Flertallet af Befolkningen ere saa forskellige, som maaske Somme forestille sig. Naar jeg har deltaget i en Række af Indstillinger til 2den Behandling, maa jeg erkjende, at disse for mit Bedkommende ikke ere det sidste Ord i denne Sag. Overhovedet vil jeg sige, at kategoriske Erklæringer fra den ene eller anden Side om, hvad man ikke kan tage imod eller gaa ind paa, efter min Opfattelse paa Sagens nuværende Trin kun ere stiftede til at forstyrre en fortsat Forhandling og Forsøg paa Overenskomst istedetfor til at føre Sagen til en lykkelig Ende. Saadanne kunne de afgive, som sætte Pris paa, at vi for 8de Gang hveken naae Noget eller i Alt Fald komme hinanden saa nær, at mulig Befolkningen kunde jevne os imellem. Selvsølgelig staar jeg efter mine Udtalelser ved 1ste Behandling med Hensyn til de Forslag, jeg har stillet, saa langt under den finansielle Grænse, hvortil jeg antager, dette Thing vil være villigt til at gaa, dersom en Overenskomst kan naas, at jeg vilde komme i Uoverensstemmelse med mig selv, hvis jeg udtalte mig anderledes. Jeg for mit Bedkommende har søgt — og det Samme have erede nærmere staaende Kolleger af mig — at naae en Overenskomst paa saadanne militære Spørgsmaal, som ikke have nogen videre finantiel Betydning og ikke angribe de Hovedprinciper, hvorpaa vore Forslag hvile, søgt at komme overens med tidligere modsatte Anskuelser i saa mange Punkter som muligt, for at fjerne Diskussionen fra det mindre Betydende og samle den om de enkelte Hovedpunkter, hvorom der er Uenighed. Her foreligger i dette Afsnit saadanne Hovedpunkter, for Exempel — ja, jeg tror nu ikke engang, at det er et Hovedpunkt — Spørgsmaalet om Regimentsinddelingen. Det er man tidligere fra vor Side gaaet ind paa; jeg vil erkjende, at det er et af de Punkter, jeg er gaaet med til,

uden at erkjende dets Nødvendighed, idet jeg havde den Forestilling om det som om saa meget Andet, der laa os imellem, at skulde der nogeninde komme Noget ud, maatte man have Ret til at fire fra den ene Side og give igjen fra den anden, for at man kunde naae Maalet og endelig komme til et afgjørende Resultat. Det er ingenlunde noget uvigtigt finansielt Spørgsmaal, og jeg har ikke kunnet lade mig overbevise om den militære Nødvendighed deraf. Dermed er det imidlertid ingenlunde vist, at vi paa dette Punkt saa nøjsomtigt have truffet det Rette ved at blive staaende ved det Gamle, at der ikke kunde tænkes et Mæglingsforslag paa dette Punkt, som ikke havde noget finansielt Afsvækkende, men kunde bringe en Løsning. Med Hensyn til Rytteriet har jeg troet at kunne staa paa det gamle Forslag fra tidligere Tid sammen med Flertallet af erede Medlemmer i Udvalget, Sandsynligvis vil der derimod blive reist Modstand; men det er jo aabenbart af finansielle Grund af nogen Vigtighed, at man her kunde spare en Del. Man affortør vel 3 Reserveeskadroner, men faar to Linieeskadroner istedet for de to andre Reserveeskadroner, saa man skulde synes, at der i det Bæsentlige vilde være naaet det Samme som nu. — Vad Fæstningsartilleriet angaar, ser man jo, at egentlig have vi ikke nedsat det noget videre med Hensyn til Tilgangen. Uddannelsen af det fornødne Mandskab endog saa til langt større Tjeneste, end der nu forlanges, findes jo i vort Forslag ligesaa vel som i Ministerens. Forskjellen ligger i Kadrenes forskellige Antal og Officerernes forskellige Antal. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den Tjeneste, der skal gøres af det nuværende Fæstningsartilleri paa de Fæstningsværker, vi nu have, vil kunne gøres med samme Formation som hidtil. Derimod erkjender jeg gjerne, at, hvis man f. Ex. blot gik til den Befæstningsplan, som man fra den Side, hvor jeg staar, gjentagne Gange har vedtaget her i Thinget, med Anlæg af Batterier paa begge Sider af Store Belt, vilde det vist vise sig nødvendigt at have et noget forøget Fæstningsartilleri; men Mandskabet har man i saa Fald indøvet, og der vilde, hvis Rigsdagen f. Ex. blot gik til at vedtage det, som Flertallet her i Thinget i den Henseende flere Gange har vedtaget, i Forbindelse med en saadan Lov kunde være Tale om at udfille en Del af det allerede udbannede Mandskab i andre Kadrer. Det Spørgsmaal har jeg for mit Bedkommende ikke